

Her til var stillet følgende **Ændringsforslag**:
Forslag af Euxen og Baudiz:

„de i Klasse med dem staaende militaire Embedsmænd“ sættes: „andre under Krigs- og Marine-Ministeriet ansatte Embedsmænd“.

Euxen: Jeg skal tillade mig at anbefale det **Ændringsforslag**, som jeg i Forening med en anden Rigsdagsmand har stillet til dette Lovforslag, og som gaaer ud paa, at de Ord i Lovforslaget: „de i Klasse med dem staaende militaire Embedsmænd“ skal forandres til „andre under Krigs- og Marineministeriet ansatte Embedsmænd.“ Det er nemlig Tilfældet, at det ikke alene er de egentlige Officerer og de egentlige militaire Embedsmænd, som ere underkastede de Bestemmelser, som man søger at have ved den forelagte Lov, men det er tillige saadanne, som ere ansatte i de militaire Ministerier, som Fuldvægtiger, Cancellier o. s. fl., med Hensyn til hvilke der vel ikke kan være det sferneste Spørgsmaal om, at de nødvendigtvis maae indbefattes i den Lov, som her ligger for, og jeg troer, at man ved den Redaction, som af os er foreslaaet, omfatter Alt, hvad der ved Loven er tilstiftet. Med Hensyn til Sagen selv skal jeg indfranke mig til ganske faa Bemærkninger, da der allerede er fremsat endeel om: hvad der fra et almindeligt Synspunkt taler for den. Det er vistnok unægteligt, at der for Officererne maae fremstille sig alvorlige Betænkeligheder mod at indlade sig i **Ægteffab** i en meget ung Alder, thi den Løn, de nyde af Staten, er ikke saa tilstrækkelig, at de derfor kunne ernære en Familie; de ere allerede i en temmelig fremrykket Alder, førend de tør vente at erhverve en noget højere og mere passende Gage, idet, idetmindste i Sø-Staten, hvor Overgangen til Capitainlieutenantsclassen neppe finder Sted førend i en Alder af 36 til 40 Aar; 40 Aar vil være Middeltallet heraf. En Betænkelighed af denne Art maa gjøre sig gjældende hos Officererne og vil i høt Grad blive understøttet af Forældre og Børgere paa begge Sider, forsaavidt den paagjældende Offi-

cer ikke er i Besiddelse af særlig Formue, eller ved sit **Ægteffab** kommer i Besiddelse deraf. Det synes allerede, at heri maa være en saa god Grund tilstede til at forhindre ubefindige og meget tidlige **Ægteffaber**, at det vist ikke kan antages, at Militaire skulle indlade sig derpaa frem for civile Embedsmænd. Der turde ogsaa være Anledning til at lægge Mærke til, at det synes, at de militaire Ministerier ikke lægge nogen særdeles Vægt paa, eller ansee det i nogen væsentlig Grad farligt eller skadeligt for Tjenesten, at Militaire indlade sig i **Ægteffab** i den Alder, hvor det sædvanligt finder Sted, som vel nærmest er mellem det 25de og 30te Aar, idet at man med en særdeles Liberalitet antager de Beviisligheder, som fremlægges, for at Vedkommende ved sit **Ægteffab** kommer i Besiddelse af en vis Formue eller et vist Tilskud til sine sædvanlige Indtægter, uagtet disse Beviisligheder neppe altid ere affattede i den aldeles bindende Form for de Vedkommende, som Loven foreskriver. Jeg troer heller ikke, at der er skellig Grund til at antage, at Staten skulde være udsat for at komme til at yde et yderligere Tilskud til Forsørgelse af Officerers Familier, enten fordi Forsørgeren ved Tjenesteforhold kaldes bort, eller paa Grund af de Farer, som Officerer ere udsatte for under deres Tjeneste, navnlig ved Udcommando tilføes eller deslige; thi for det Første besidde Ministerierne nu ikke saadanne Summer at raade over, som tidligere har været Tilfælde, hvoraf man ad Ansøgningsernes Bei, under Form af Gratiale eller Understøttelse af forskjelligt Navn, maaskee kunde erhverve Tilskud af den Art; herfor er Døren nu lukket; og for det Andet troer jeg heller ikke, at der i Praxis virkelig er saa stor en Fare tilstede for, at de Paagjældende i en tidlig Alder skulde blive bortkaldte ved hvad de ere underkastede under Udførelsen af deres Tjeneste, at man af den Grund skulde frygte for, at Staten skulde komme til at udbetale Enkepensioner i væsentligt større Grad end for andre Embedsmænd.